

[Anders Poulsen]

sterens bemærkninger om lystgårdspraksis, fortsat ligger i dette folketing. Må jeg minde om, at Hørup i den forbindelse sagde: »Ingen ved siden af og ingen over det danske folketing«. Disse ord har stadig væk ret. Derfor føler jeg mig nødsaget til på venstres vegne at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget pålægger skatte- og afgiftsministeren at nedsætte et hurtigtarbejdende udvalg med den opgave at anvise muligheder til forbedring af borgernes retssikkerhed i skattesystemet, går tinget over til næste punkt på dagsordenen.«

Jeg må sige, at de afsluttende bemærkninger, ministeren gjorde, hvor han erklærede sig villig til at undersøge visse ting, var alt, alt for snævre. Det er ikke til at se, hvad der virkelig ligger i det, ministeren skitserede dér. Det er alt for snævert. Det, der bør trækkes frem, er borgernes retssikkerhed i det skattesystem, vi har.

Første næstformand (Enggaard):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Tastesen (S):

Vi har mange forespørgselsdebatter for tiden, nogle mener måske for mange, men det er vel således, at de, der rejser dem, mener, at lige netop den forespørgselsdebat, de pågældende tager initiativ til, er så vigtig, at den må frem til en offentlig diskussion. F. eks. mener jeg, at de tre forespørgselsdebatter, der står på tingets dagsorden i dag, hver for sig kan være yderst vigtige.

Når hr. Anders Poulsen siger, at ministeren kom med en forsvarstale, så kan man måske sige, at hr. Anders Poulsen kom med en angrebstale i denne forbindelse. Men spørgsmålet er jo, hvem der skal forsvare, og hvem der skal angribe. Hvis vi går to år tilbage, så var det hr. Anders Poulsens parti-fælle hr. Anders Andersen, som dengang var minister for skatter og afgifter. Jeg vil tro, at der ikke ville have været nogen væsensforskel mellem den tale, som hr. Anders Andersen i givet fald skulle have holdt, og den udmærkede redegørelse, som ministeren for

skatter og afgifter her gav, og som der absolut er grund til at takke for, om situationen og retssikkerheden i skattesystemet i øjeblikket. Der ville nok ikke have været den helt store forskel.

Hr. Anders Poulsen siger, at det er galt med skattesystemet. Jeg tror, at vi i næsten alle partier ud fra forskellige holdninger har den mening, at der er noget galt med skattesystemet, men hvem er de skyldige? De skyldige er vel os politikere fra alle partier, og som ministeren for skatter og afgifter har sagt, har de fortolkningsfejl og -tvivl, der kan opstå på grund af de paragraffer, vi vedtager i skattelovgivningen, en betydelig skyld. Det er vel således, at en betydelig del af denne skyld ligger hos partiet venstre.

Retssikkerheden er noget væsentligt for os, der lever i et frit, demokratisk samfund; det gælder selvfølgelig retssikkerheden på alle områder og naturligvis også på skatteområdet. Nu mener vi altså i socialdemokratiet, at vi i høj grad har retssikkerhed på skatteområdet, og vi mener faktisk, at denne retssikkerhed er blevet ganske væsentligt forbedret det sidste par år som følge af skattestyrelsesloven, der blev vedtaget i 1977. Her kan jeg henvise til de oplysninger, som vi netop har fået af ministeren for skatter og afgifter. Uoverensstemmelser mellem borgerne og den lokale skatteadministration klares i første led i næsten alle tilfælde af de lokale ligningskommissioner. Som følge af denne indsats udført af de folkevalgte på lokalt plan er antallet af klagesager, der videresendes til skatterådet, faldet ganske betydeligt, og det fører jo så igen til en hurtigere sagsbehandling både i skatterådene og i landsskatteretten af det mindre antal skattesager, der påklages.

Men der vil selvfølgelig altid i vort samfund – så indviklet som skattesystemet nu engang er – være sager, som bliver domstolsprøvet, og garantien for, at vi lever i et retssamfund, ligger netop i, at man kan domstolsprøve i den sidste ende. Det samlede antal sager, der går til domstolene, er vel omkring et par hundrede om året – og efter ministerens oplysning får de, der indbringer klager, ret i ca. 20 pct. af tilfældene. Jeg kan forstå på hr. Anders Poulsen, at han har nye oplysninger, dem skal jeg ikke kommentere, det er muligt, at procentsatsen kan blive højere end 20. Jeg mener ikke, at disse tal kan give anledning til nogen helt stor bekymring,